

RÁCKEVEI JÁRÁSBÍRÓSÁG
27. P. 20.466/2021/40.

A bíróság a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda – ügyintéző: dr. Ölveczky István ügyvéd (1154 Budapest, Őrjáró tér 5.) által képviselt T. G. felperesnek – a Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda - ügyintéző: dr. Szabó István Tamás ügyvéd (1132 Budapest, Váci út 18. IV.) által képviselt Intrum Zrt. (1139 Budapest, Fiastyúk utca 4-8.) alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránti perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a Feigl és Társa Végrehajtói Iroda előtt 083.V.0105/2015. és 083.V.1307/2015. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.016.000,- (egymillió-tizenhatezer) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy a Nemzeti Adó-és Vámhivatal külön felhívására fizessen meg az állam részére 1.500.000.-Ft (egymillió-ötszázezer forint) eljárási illetéket.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg Feigl és Társa Végrehajtói Iroda (2300 Ráckeve, Rafás köz 1.) részére a fenti végrehajtási eljárásokban felmerült és meg nem térült 286.428,- Ft (kétszáznyolcvanhatezer-négyszázhuszonnyolc forint) végrehajtási költséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek van helye, a végrehajtó a végrehajtási költség viseléséről szóló rendelkezés ellen élhet fellebbezéssel, amelyet írásban, elektronikus úton, a Ráckevei Járásbíróságnál kell benyújtani a Budapest Környéki Törvényszékhez címezve.

Ha a felek a fellebbezést nem elektronikus úton terjesztik elő, a fellebbezés hatálytalan és úgy kell tekinteni, hogy fellebbezést nem nyújtott be, és a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását. Amennyiben a fellebbezés csupán a perköltség viselésére vagy összegére, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a felek kérhetik, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

I N D O K O L Á S

A bíróság a felperes keresetlevele, az alperes ellenkérelme, a felperes személyes előadása, V.T, V.E., V.J., Sz.Sz. és G. R.

tanúk vallomása, valamint a bíróság által beszerzett és a felek által csatolt okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

A felperes fogyasztó, az alperes jogelődje pénzintézet.

A felperes és a perben nem álló T.V.T., mint adósok és az AEGON Magyarország Hitel Zrt., mint hitelező között Budapesten, 2007. november 20. napján szabad felhasználású kölcsönszerződés jött létre. A kölcsön összege 163.902,18 CHF-nek megfelelő forint összeg a kölcsön folyósításának napján érvényes, a mindenkor hatályos Üzletszabályzat szerint képzett és közzétett folyósítási árfolyam alkalmazásával. A kölcsön futamideje 240 hónap. Az ügyleti kamat mértéke évi 4,5 %, mely kamatperiódusonként változtatható. A kezelési költség mértéke évi 2,2 %. A kölcsön első kamatperiódusra érvényes havi törlesztő részlete 1343,19 CHF. Az induló teljes hiteldíj mutató mértéke 7,578 %.

A kölcsönszerződés 13. pontja szerint a kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdésekben a hitelező mindenkor hatályos Üzletszabályzatának és mindenkor hatályos Hirdetményének vonatkozó rendelkezései és a mindenkor hatályos magyar jogszabályok az irányadók. A felek kijelentették, hogy a mindenkor hatályos Üzletszabályzatának és Hirdetményének rendelkezéseit ismerik, annak alkalmazását elfogadják.

A kölcsön felvételének célja az volt, hogy a felperes és volt házastársa, T.V.T. a xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. szám alatti ingatlanon található családi házuk építkezését befejezze, a családi kölcsönöket, továbbá az autóvásárlásra felvett kölcsönt kifizessék, a család életét pénzügyileg rendezzék.

A felperes és a perben nem álló T.V.T. ugyanezen a napon ingatlant terhelő jelzálogszerződést kötöttek a xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. szám alatti ingatlan, mint zálogtárgyra vonatkozólag, továbbá dr. Fullér Krisztina közjegyző mellett működő dr. Fehér Attila közjegyző-helyettes által a 2822/2007. számú közjegyzői okiratba foglaltan egyoldalú kötelezettségvállalási nyilatkozatot tettek a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeik elismerése tárgyában.

Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. a kölcsön összegét – 25.110.887,- forintot – 2007. november 27. napján folyósította a perben nem álló T.V.T. adós Erste Bank Rt.-nél vezetett bankszámlájára.

A felperes és a perben nem álló volt házastársa a szabad felhasználási célból felvett kölcsönt az alábbiakra használták fel.

A felperes és volt házastársa, mint megrendelő és a P. Kft. – mely építőipari tevékenységgel foglalkozó cég ügyvezetője a felperes -, mint kivitelező 2007. november 23. napján építési szerződést kötöttek a megrendelő tulajdonában álló xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. szám alatti ingatlanon található építmény tervdokumentáció szerinti építőipari kivitelezési munkáinak elvégzésére. A szerződés alapján a felperes házastársa 2007. november 28. napján 10.000.000,- forintot átutalt a P. Kft. részére anyag és munkadíj előleg címén.

A xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. szám alatti ingatlanban 2007. december 10. napjától 2008. július 24. napjáig felújítási, átalakítási építési munkák végzésére került sor (gipszkartonozás, tetőszerkezet építése, cserepezése, szigetelés, pillérek felrakása, betonozás, járólaponozás, fugázás, aljzatkiegyenlítés, festés).

A felperes és volt házastársa 1.000.000,- forintot 2007. november 20. napján kifizetett a GöSár Kft.-nek üzletviteli tanácsadás címén.

T.V.T. 2007. december 6. napján a Mercantil Car Zrt. részére a Mercantil Car Zrt. és T.V.T. között 2003. október 16. napján kelt deviza alapú, változó kamatozású kölcsönszerződésből fennálló tartozásra 813.742,- forintot fizetett ki.

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

A felperes 2008. február 23. napján a Karthago Tours Zrt. részére átutalással megfizetett 224.640,- forintot, míg 2008. március 29. napján 336.960,- forintot a közöttük létrejött utazási szerződés alapján.

A felperes 2008. április 23. napján 19.350,- forintot kifizetett a QEB Atlasz Biztosító Rt. részére utasbiztosítás eladás címén.

A kölcsönből 2007. december 31. napján 6.000.000,- forintot kifizettek V.E-nek és V. E-nének a 2004. március 6. napján V. E. és V. E-né, mint kölcsönadó valamint T.V.T., mint kölcsönvevő között létrejött kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetésére. Ugyanezen a napon a kölcsönből kifizettek 4.250.000,- forintot T. J-nak a T. J., mint kölcsönadó és a felperes, mint kölcsönvevő között 2007. január 29. napján kelt kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetésére.

2009. november 18. napján a felperes és volt házastársa egy Renault Laguna típusú személygépkocsit vásároltak.

A felperes és a perben nem álló T. V. T., mint adósok és az AEGON Magyarország Hitel Zrt. között Budapesten, 2010. július 7. napján hitelszerződés jött létre áthidaló kölcsön folyósítására, mely alapján rendelkezésre bocsátott kölcsönnek a célja a 2007. november 20. napján kelt kölcsönszerződés alapján az adós és adóstárs terheinek mérséklése volt. A hitelkeret összege 23.996,31 CHF volt, a hitel lejáratja 2010. augusztus 15. napja, mely időpontig a kölcsön első részösszege folyósításának meg kell történnie.

A felperes és a perben nem álló T. V. T. ugyanezen a napon ingatlant terhelő jelzálogszerződést kötöttek, továbbá dr. Tóth Ildikó közjegyző mellett működő dr. Füsti Roland közjegyző-helyettes által 11069/Ü/873/2010/1. számú közjegyzői okiratba foglaltan egyoldalú kötelezettségvállalási nyilatkozatot tettek a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeik elismerése tárgyában.

A felperes mindkét szerződés megkötését megelőzően kockázatfeltáró nyilatkozatot írt alá, melyben kijelentette, hogy a devizakölcsönhöz kapcsolódó, a kölcsönnyújtó által ismertett kockázatokat megismerte és megértette. Azt, hogy a devizában nyújtott és nyilvántartott, forintban folyósított és törlesztett kölcsönöknél az árfolyamváltozások hatásaként a havi törlesztő részlet a forint kölcsönöknél gyakrabban és nagyobb mértékben változhat. A törlesztőrészlet ingadozása a kamat és az árfolyamváltozás irányának függvényében kedvezően (forintban kifejezett havi törlesztőrészlet összege csökken), és kedvezőtlenül (forintban kifejezett havi törlesztőrészlet összege növekszik) is érintheti az ügyfelet. Amennyiben a forint árfolyama gyengül a svájci frankkal szemben, akkor a törlesztőrészlet növekszik. Amennyiben a forint árfolyama erősödik a svájci frankkal szemben, akkor a törlesztőrészlet csökken. A devizakölcsön kamatait a deviza kamatok ingadozása is befolyásolhatja.

A felperes és a perben nem álló adóstársa a fizetési kötelezettségüknek felszólítás ellenére nem tudtak eleget tenni, ezért az alperes jogelődje a dr. Fodor Mária közjegyző mellett működő dr. Honti Katalin Csilla közjegyző-helyettes által Budapesten, 2012. május 29. napján kelt, 11065/Ü/672/2012. és a 11065/Ü/673/2012. ügyszámú közokiratba foglaltan a fenti két szerződést azonnali hatállyal felmondta, és az adósok teljes tartozását lejárttá tette.

A felperes a felmondást mindkét szerződés vonatkozásában 2012. május 31. napján szabályszerűen átvette.

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

A két felmondás alapján dr. Tóth Ildikó budapesti közjegyző 1106/Ü/559/2014. számon 2015. április 20. napján állított ki végrehajtási záradékot, melynek alapján Feigl Gábor önálló bírósági végrehajtó a felperes ellen 083.V.1307/2015. számon végrehajtást foganatosít, míg dr. Fullér Krisztina budapesti közjegyző 2015. január 7. napján 11066/Ü/811/2014. számon végrehajtási záradékot állított ki, mely alapján Feigl Gábor önálló bírósági végrehajtó 083.V.0105/2015. számon a felperes ellen foganatosít végrehajtást.

Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. a 2014. évi XL. törvényben foglalt elszámolási kötelezettségének 2015. április 24. napján eleget tett. Az elszámolás felülvizsgálatnak minősül. Az elszámolást az alperes jogelődje 2015. március 29-ei fordulónappal elkészítette, mely alapján a 2007. november 20. napján kelt kölcsönszerződés vonatkozásában a tisztességtelenül felszámított összeg 61.048,95 CHF volt, mely a lejárt tartozásra került elszámolásra. A tisztességtelenül felszámított összeg elszámolásával a felperes lejárt tartozása 226.041,99 CHF-ről 164.993,04 CHF-re csökkent.

Az elszámolás alapján a 2010. július 7. napján kelt hitelszerződés vonatkozásában a tisztességtelenül felszámított összeg 900,25 CHF volt, mely a felperes lejárt tartozására került elszámolásra. A tisztességtelenül felszámított összeg elszámolásával a felperes lejárt tartozása 37.721,88 CHF-ről 36.821,63 CHF-re csökkent.

A felperes és a perben nem álló adóstársa 2015. június 4. napján a két szerződés vonatkozásában elállási nyilatkozatot tettek.

Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. neve 2018. október 8. napján Intrum Hitel Zrt.-re változott. Az Intrum Hitel Zrt. 2020. szeptember 30-ai hatállyal jogutódlással megszűnt, beolvadt az Intrum Zrt. alperesbe.

A Ráckevei Járásbíróság előtt 8.P.20.529/2016. számon végrehajtás megszüntetése iránti per van folyamatban V. T. felperes és az alperes között.

A felperes a módosított keresetében a 083.V.1307/2015. számú és a 083.V.0105/2015. számú végrehajtási eljárás megszüntetését kérte a Pp. 369. § a) pontja alapján. A végrehajtási eljárás alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelenségére hivatkozva kérte az ellene folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetését és a perköltsége megfizetését. A felperes módosított keresetében arra hivatkozott, hogy az árfolyamkockázat felperesre történő áthárítása tisztességtelen, mivel az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses feltétel nem világos és nem érthető, nem átlátható, a tájékoztatás tartalmilag nem felel meg az uniós illetve a hazai bírói gyakorlatnak sem.

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte. Hivatkozott arra, hogy a Pp. 370/B.§ (1) bekezdése és a 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése alapján a felperesnek a kereseti kérelmében az elszámolásra is kiterjedő, jogkövetkezmény levonása iránti keresetet is elő kellett volna terjesztenie. Ilyen kereseti kérelem előterjesztése hiányában álláspontja szerint a kereset érdemben nem bírálható el.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a perrel kapcsolatban felmerült költségének megtérítését kérte. Hivatkozott a perbeli kölcsönszerződések vonatkozásában a fogyasztói jelleg kizártságára, álláspontja szerint a felperes a szerződést gazdasági, szakmai tevékenységi körében kötötte, saját vállalkozásának a finanszírozása céljából. Utalt rá, hogy a perbeli xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx szám alatti ingatlan nem minősül a szokásos berendezési, felszerelési tárgynak, így a perbeli kölcsön nem fogyasztási kölcsön.

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

Az árfolyamkockázati tájékoztatás vonatkozásában akként nyilatkozott, hogy a tájékoztatás álláspontja szerint megfelelő és teljesszerű volt.

A felperes keresete megalapozott az alábbiak szerint.

A bíróságnak az alperes alaki védekezésére figyelemmel elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jelen esetben a per megszüntetésének van-e helye.

A felperes a végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelmét 2016.február 8. illetve 2016. március 16. napján terjesztette elő.

Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 2017. január 1. napjától hatályos 370/B. § (1) bekezdése szerint ha a felperes a végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben a 369. § a) pontjában foglaltakra, érvénytelenségre alapítva hivatkozik, ebben a perben a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt szerződés vagy végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat esetén az annak alapjául szolgáló szerződés érvénytelensége tárgyában is keresetet kell előterjesztenie.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés szerinti esetben, ha a felperes - hiánypótlási felhívás ellenére - nem terjeszti elő a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt szerződés vagy végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat esetén az annak alapjául szolgáló szerződés érvénytelensége tárgyában a keresetet, a kizárólag a 369. § a) pontjában foglaltakra alapított kereset esetén a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, vagy ha a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának már nincs helye, a pert meg kell szüntetni.

A Pp. fenti rendelkezése 2017. január 1. napjától 2017. december 31. napja között volt hatályos, így ezen rendelkezést a 2017. január 1. és 2017. december 31. napja között előterjesztett keresetlevelekre kell alkalmazni.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a keresetét 2016. február 8. napján és 2016. március 16. napján nyújtotta be, ezért jelen ügyben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 370/B. rendelkezései nem irányadók. Erre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperesnek nem kell a szerződés érvénytelensége tárgyában is keresetet előterjesztenie, a per megszüntetésének ilyen kereseti kérelem hiányában nincs helye.

A 2014. évi XL. törvény 1. §-a szerint e törvény hatálya a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: 2014. évi XXXVIII. törvény) hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződésekre terjed ki.

A 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése szerint e törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon. A jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

felek közötti elszámolásra kiterjedő és összességében is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie.

A bíróság álláspontja szerint a 2014. évi XL. törvény 37. §.-ában előírt követelmény a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelmekre vonatkozik, ugyanakkor a felperes nem szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránti kereseti kérelmet, hanem végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelmet terjesztett elő, mely keresettípus vonatkozásában a 2014. évi XL. törvény nem írja elő az elszámolásra és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazására is kiterjedő kereseti kérelem előterjesztését.

Fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a per megszüntetésének nincs helye, ezért a felperes kereseti kérelmét érdemben bírálta el.

A bíróságnak a kereseti kérelem érdemi elbírálása során elsődlegesen abban a kérdésben kellett döntenie – az alperesi vitatásra figyelemmel – hogy a perbeli kölcsönszerződések fogyasztói szerződésnek minősülnek-e, mert a szerződés jellege határozza meg az alkalmazandó jogszabályokat.

Ebben a vonatkozásban a bíróság az alábbiakat állapította meg.

Az 1996. évi CXII. törvény 2. számú melléklet III/4. pontja szerint fogyasztó: az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy.

Az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 685. §-ának d) pontja szerint fogyasztó: a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból szerződést kötő személy;
Ugyanezen szakasz e) pontja szerint fogyasztói szerződés: az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti.

Fenti jogszabályi rendelkezések alapján a szerződő fél csak akkor minősül fogyasztónak, ha a szerződést olyan célból köti meg, amely független az általa folytatott gazdasági vagy szakmai tevékenységtől.

A bírói gyakorlat szerint ha a szerződés megkötésének kifejezetten üzleti, gazdasági célja van, úgy a kölcsönszerződés nem minősül fogyasztói szerződésnek abban az esetben sem, ha az adós természetes személy.

A bíróságnak ebben a vonatkozásban vizsgálnia kellett, hogy mi volt a szerződő felek célja 2007. november 20. napján, a kölcsönt milyen célból kívánták felvenni.

A bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le annak megállapítása céljából, hogy mi volt a perbeli kölcsönszerződések célja és mire került felhasználásra a folyósított kölcsön.

A bíróság a 2007. november 20. napján kelt szabadfelhasználású kölcsön felhasználásával kapcsolatban az alábbiakat állapította meg.

A bíróság a szerződéskötési célzat tekintetében kiemelt jelentőséget tulajdonított a felperes és volt házastársa, T. V. T. által előadott nyilatkozatnak.

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

T. V. T. a Ráckevei Járásbíróság előtt 8.P.20.529/2016. számon végrehajtás megszüntetése iránt folyamatban volt perben felperesként akként nyilatkozott, hogy a felperessel közös vállalkozásuk finanszírozására vették fel a kölcsönt.

A bíróság előtt tanúként történő meghallgatása során előadta, hogy a kölcsönt azért vették fel, hogy a családi házuk építését befejezzék, a gépkocsi hitelt kifizessék, továbbá a családi kölcsönöket visszafizessék. Rendbe szeretnék volna hozni az életüket és élni, nyaralni szeretnek volna, gépkocsit vettek. Elmondta, hogy a kölcsönt felélték 1-2 éven belül. A felperesi meghallgatása során elhangzottakkal kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy a kölcsönből a felperessel közös vállalkozáshoz is került pénz a P. Kft.-vel kötött építési szerződés alapján, erre gondolt, amikor a vállalkozás finanszírozásáról beszélt.

A felperes a 2016. november 3. napján kelt írásbeli nyilatkozatában a kölcsön céljával kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy a külterületi ingatlanon található családi házuk építéséhez nem kaptak kölcsönt, ezt szeretnék volna befejezni, továbbá a családi kölcsönöket visszafizetni, utazni. Végül a megmaradt pénzből valamennyi összeg a cégébe is került.

A felperes a személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a családi ház építésének a befejezéséhez volt szükség a kölcsön felvételére, valamint gépkocsi hitelre és utazásra költötték a pénzt.

A bíróság az ügyben csatolt cégkivonat alapján megállapította, hogy a P. Kft. egyéb épületgépészeti szerelési tevékenységgel foglalkozó építőipari cég volt, melynek a vezető tisztségviselője a felperes volt.

A bíróság a szerződő adósok meghallgatása, továbbá a felperes 2016. november 3. napján kelt írásbeli nyilatkozata alapján megállapította, hogy a kölcsönszerződés célja a felperes gazdasági tevékenységi körén kívül eső volt, nevezetesen a saját családi házuk építésének befejezése, a családi kölcsönök visszafizetése, gépkocsi törlesztés kifizetése, nyaralás, utazás, gépkocsi-vásárlás finanszírozása.

A bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította a bíróság, hogy a felperes és volt házastársa részére 25.110.887,- forint kölcsön került átutalásra.

A bíróság a 2007. november 23. napján kelt építési szerződés és a csatolt számla alapján megállapította, hogy a felperes az igényelt kölcsönből 10.000.000,- forintot átutalt a P. Kft. részére a xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. szám alatti ingatlan felújítási, átalakítási munkálatainak elvégzése céljából a közöttük létrejött vállalkozói szerződés alapján. Az építkezési munkák elvégzését a felperes a becsatolt építési napló csatolásával igazolta.

A bíróság a felperes által becsatolt, építőanyag megvásárlásáról készült számlák vonatkozásában megállapította, hogy azok a perbeli kölcsönszerződés előtt kerültek kiállításra, így azok a kölcsön építőanyagra történő felhasználását nem igazolják.

A bíróság megállapította továbbá – a csatolt számlák alapján – hogy az igényelt kölcsönből a felperes a hitelügyintézőt végző GöSár Kft. részére 1.000.000, forint díjat átutalt. 59.844 ,- forint vonatkozásában a bíróság nem tudta elfogadni a felperesi állítást, mely szerint a perbeli kölcsönből került kifizetésre a GöSár Kft. részére, tekintettel arra, hogy az a kölcsön átutalása előtt kifizetésre került a GöSár Kft. részére.

A bíróság a felperes által becsatolt kölcsönszerződések és az azok tartalmát teljes mértékben alátámasztó V. E-né, V. J. és Sz. Sz., továbbá T. V. J. ellentmondásmentes és aggálytalan vallomása alapján megállapította, hogy 2004. március 6.

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

napján 6.000.000,- forint kölcsön vonatkozásában V. E. és V. E-né, mint kölcsönadó valamint T. V. T., mint kölcsönvevő között kölcsönszerződés jött létre, továbbá 4.250.000,- forint kölcsön nyújtására T. J., mint kölcsönadó és a felperes, mint kölcsönvevő között 2007. január 29. napján szintén kölcsönszerződés jött létre. A bíróság szintén ezen okiratok tartalma, valamint az okiratok tartalmát teljes mértékben alátámasztó tanúk – V. E-né, Sz. Sz., V. J. és V. T. - vallomása és a felperes személyes előadása alapján megállapította, hogy 2007. december 31. napján a fenti kölcsönök a kölcsönadók részére a perbeli kölcsönből visszafizetésre kerültek.

A bíróság a felperes által becsatolt utazásszervezési szerződés és számlák alapján megállapította, hogy a felperes a kölcsönből 561.600,- forintot 2008. évben külföldi utazásra, míg 19.350,- forintot biztosításra költött.

A bíróság szintén a csatolt iratok alapján megállapította, hogy a fenti kölcsönből került kifizetésre az autóvásárlásból eredő, Mercantil Car Zrt.-vel kötött kölcsönszerződésből eredő, fennálló 813.742,- forint tartozás kifizetése is.

A felperes által szintén okirattal igazoltan a kölcsön felvételét követő két éven belül gépjármű vásárlására került sor, mellyel egybehangzóan nyilatkozott V. T. tanú is.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként – a fenti bizonyítékokat egyenként és a maguk összességében értékelve - megállapította, hogy a 2007. november 20. napján kelt kölcsönszerződést a felperes a gazdasági, szakmai tevékenységi körén kívül eső célból kötötte meg, elsősorban saját házuk építésére vállalkozásán keresztül, továbbá a családi kölcsönök visszafizetésére, utazásra, gépjármű kölcsön visszatörlesztésére.

A bíróság álláspontja szerint a fogyasztói jelleget, a kölcsönszerződés megkötésekor gazdasági, szakmai tevékenységi körön kívül eső célzatot a szerződéskötés időpontjában kell vizsgálni, és szerződéskötéskori fennállását nem befolyásolja az a körülmény, hogy esetlegesen a kölcsönből később fennmaradó összegből a felperes a vállalkozásába is tett pénzt.

A bíróság megállapította, hogy a fogyasztói jelleg bizonyítása mellett a felperes a perben bizonyította a kölcsön túlnyomó részének fogyasztói célokra történő konkrét felhasználást is.

A fogyasztói jelleget a szerződéskötési célzat figyelembevételével kell vizsgálni. A bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatását követően – elsősorban a szerződő adósok meghallgatása alapján - megállapította, hogy a kölcsön felvételének célja a felperes építőipari vállalkozásán kívül eső volt.

Mindezen célzatot alátámasztotta a perben, hogy a felperes okiratokkal igazolta a folyósított kölcsön túlnyomó részének gazdasági, szakmai tevékenységi körén kívül eső felhasználását is.

A bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy V. T. 15.000.000,- forint tagi kölcsönből eredő követeléssel rendelkezik a P.. Kft.-vel szemben, nem cáfolja meg a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói jellegét, különös tekintettel arra is, hogy V. T. a tanú meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy ez a kölcsön a P. Kft. részére 2007. tavaszán – a perbeli kölcsönszerződés megkötését megelőzően - került nyújtásra, melyet a felperes tulajdonában álló ingatlanok értékesítéséből befolyt vételárból biztosítottak. A tanú által előadottakkal ellentétes adat, tény nem nyert bizonyítást a perben, így a bíróság a tanú által a tagi kölcsönrel kapcsolatban előadottakat a bíróság ítélezése alapjául fogadta el.

Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a 2007. november 20. napján kelt szerződés fogyasztói szerződés.

A bíróság a 2010. július 7. napján kelt szerződés vonatkozásában megállapította, hogy annak célja a korábbi, 2007. november 20. napján kelt szerződésből eredő terhek csökkentése, mérséklése volt.

A bírói gyakorlat szerint a hitelkiváltási célú kölcsönt aszerint kell megítélni, hogy a kölcsönrel érintett alapügylet fogyasztói szerződésnek minősül-e vagy sem. A hitel kiváltása, mint hitelcél ugyanis nem változtatja meg az eredeti kölcsön célját. Tekintettel arra, hogy az alapügylet vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy fogyasztói szerződés, ezért az abból eredő terhek mérséklését szolgáló kölcsön is fogyasztói szerződésnek minősül.

Erre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a perbeli szerződések vonatkozásában a felperes fogyasztó, a perbeli 2007. november 20. napján kelt és a 2010. július 7. napján kelt kölcsönszerződés fogyasztói szerződés.

A rHpt. 2. számú melléklete III/5. pontja szerint fogyasztási kölcsön: a mindennapi élet szokásos használati tárgyainak megvásárlásához, javíttatásához, illetve szolgáltatások igénybevételehez - a természetes személy részére - nyújtott kölcsön és a felhasználási célhoz nem kötött kölcsön, ha a kölcsönt a természetes személy nem üzletszerű tevékenysége keretében veszi igénybe.

Fenti rendelkezés alapján fogyasztási kölcsönnek minősül a felhasználási célhoz nem kötött – azaz szabad felhasználású – kölcsön is, ha a kölcsönt a természetes személy nem üzletszerű tevékenysége körében veszi igénybe.

A fentiekben kifejtettek alapján a rHpt. 2. számú melléklet III/5. pontja szerinti fogyasztási kölcsönnek minősül a 2007. november 20. napján kelt kölcsönszerződés alapján nyújtott szabad felhasználású kölcsön, mert azt a felperes, mint fogyasztó vette igénybe a fentiekben kifejtettek szerint.

Erre figyelemmel ezen kölcsön kiváltására, csökkentésére 2010. július 7. napján igényelt kölcsön is fogyasztási kölcsönnek minősül.

A bíróság kiemeli, hogy a kölcsön fogyasztási jellegének megállapítása során nincs jelentősége annak, hogy a felperes a szabad felhasználású kölcsönt mekkora, milyen típusú épület építkezési munkáinak finanszírozására használja fel, figyelemmel arra, hogy a fogyasztási jelleg az alapozza meg, hogy a kölcsön felhasználási célhoz nem kötött és azt a természetes személy nem üzletszerű tevékenysége körében veszi igénybe.

Erre figyelemmel a bíróság mindkét szerződés vonatkozásában megállapította, hogy fogyasztási kölcsönt vett igénybe a felperes.

A Pp. 369.§. a./ pontja szerint a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

A bíróság vizsgálta a perbeli kölcsönszerződések érvényességét a felperes árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelenségére történő hivatkozása alapján.

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

A Ptk.209.§. (1) bekezdése értelmében tisztességtelen az általános szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével, egyoldalúan és indokolatlanul, a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

Az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő rendelkezés a fő szolgáltatás körébe tartozik, és mint nem világos, nem érthető kikötés tisztességtelensége a Ptk. 209.§. (4) bekezdésének figyelembevételével érdemben vizsgálható.

A világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság elvéből következően a vizsgált szerződéses feltétel tekintetében a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, azaz az árfolyamkockázat esetén azt, hogy a jövedelme szerinti pénznem leértékelődésével a kockázat hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan.

A Ptk. 205. § (3) bekezdése szerint a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.

A régi Hpt. 203. § (4) bekezdése alapján fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő, devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. Az (5) bekezdésének a./ pontja szerint a (4) bekezdésben meghatározott kockázattal való nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre.

Az Európai Bíróság C-609/19. számú ügyben hozott ítélete rögzíti az átláthatóság követelményét, mely szerint a szerződési feltételek átláthatóságának követelménye nem korlátozható kizárólag a feltételek alaki és nyelvtani szempontból érthető jellegére. Az érintett szerződési feltételnek alaki és nyelvtani szempontból érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, de azt is lehetővé kell tennie, hogy a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó megértse e szerződési feltétel konkrét működését, és így pontos és érthető kritériumok alapján felmérje az ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, potenciálisan jelentős gazdasági következményeit. A szerződésnek átláthatóan fel kell tüntetni azon mechanizmus konkrét működését, amelyre az érintett szerződési feltétel utal, valamint adott esetben az e mechanizmus és a többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt oly módon, hogy a fogyasztó felmérhesse a számára ebből eredő gazdasági következményét.

Az Európai Bíróság követelményrendszere szerint a tájékoztatásnak ki kell térnie a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztő részletekre gyakorolt hatására, annak a mechanizmusnak a konkrét működésére, amelyre az érintett feltétel utal, továbbá arra, hogy a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és átlagos fogyasztó megértse, hogy az árfolyamkockázatot ő viseli, és arra is, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, azaz korlátlan.

Nem elegendő annak a lehetőségéről tájékoztatni a fogyasztót, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet, vagy csökkenhet, hanem értékelni kell tudnia az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt- esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.

A bíróságnak jelen ügyben az írásban nyújtott árfolyamkockázati tájékoztató tartalmát kellett vizsgálnia.

A bírói gyakorlat szerint az árfolyamkockázati tájékoztatás akkor felel meg nem csak a 6/2013. és a 2/2014. polgári jogegységi határozatokban, hanem az EUB döntéseiben megfogalmazott követelményeknek is, ha a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó a szerződéskötéskor fel tudja ismerni annak veszélyét, hogy az árfolyamromlás valós, a kölcsön futamideje alatt bekövetkezhet, akár jelentős is lehet, így a gazdasági helyzetét súlyosan érintheti. Azaz az árfolyamváltozás következtében a pénzügyi kötelezettségvállalása esetleg jelentős, súlyos következménnyel jár.

A bíróság megállapította, hogy ez a figyelemfelkeltés hiányzik a perben vizsgált árfolyamkockázati tájékoztatásból, amelyben csupán az szerepel, hogy a törlesztőrészlet ingadozása a kamat és az árfolyamváltozás irányának függvényében akár kedvezően, akár kedvezőtlenül is érintheti a felperest, és ha a forint árfolyama gyengül a svájci frankkal szemben, akkor a törlesztő részlet növekszik. A jelentős árfolyamromlásra utaló figyelmeztetés hiánya, az arra vonatkozó figyelemfelhívás, hogy ennek esetlegesen súlyos gazdasági következményei lehetnek, arra vezetett, hogy a felperes nem tudott valós képet alkotni az őt esetlegesen terhelő pénzügyi kötelezettség mértékéről, nem tudta reálisan felmérni az általa vállalt kockázatot, annak lehetséges következményeit.

A perbeli kockázatteltáró nyilatkozatba foglalt tájékoztatásból az észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára nem volt felismerhető az, hogy a szerződésből eredő fizetési kötelezettségét az árfolyamváltozás hogyan érinti, abból nem volt világos és érthető, hogy az árfolyam folyamatosan változhat, amely a törlesztőrészleteken kívül a teljes hátralévő tartozás forintban kifejezett összegét is növeli, az árfolyamváltozás korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és a kockázatvállalásnak nincs felső határa. Erre figyelemmel az árfolyamkockázati tájékoztatásból hiányzik a jelentős árfolyamromlásra utaló figyelemfelhívás, az arra irányuló figyelmeztetés, hogy a fogyasztót illetően ennek esetlegesen súlyos gazdasági következményei lehetnek.

A tájékoztatás emiatt nem felel meg a tisztességes árfolyamkockázati tájékoztatással szemben támasztott követelményrendszernek, a nem megfelelő tájékoztatás következtében az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelen, ami miatt a perbeli szerződések teljesen érvénytelenek, ebből következően a közvetlen végrehajtás alapjául nem szolgálhatnak. Ezért a felperes elleni végrehajtások megszüntetése indokolt.

Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes a felperesek számára az árfolyamváltozással kapcsolatos változásokról nem világos és nem egyértelmű tájékoztatást adott, amelynek alapján e szerződéses kikötés tisztességtelensége, és ennek okán a perbeli szerződések érvénytelensége megállapításának, így a Pp. 369. §. a./ pontja szerint, mivel a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre, ez a végrehajtási eljárások megszüntetését eredményezi.

A fent kifejtettekre tekintettel a bíróság a felperessel folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetéséről rendelkezett.

A bíróság mellőzte az alperes Szabó Tünde tanú megkeresett bíróság útján történő meghallgatása iránti bizonyítási indítvány foganatosítását, tekintettel arra, hogy az alperes

Ráckevei Járásbíróság
27.P.20.466/2021/40.

bírói felhívás ellenére a tanúhoz intézendő kérdéseit nem terjesztette elő, valamint azért is, mert a jogvita elbírálható a tanú meghallgatásával megállapításra kerülő tények hiányában is. A bíróság mellőzte továbbá a felperes Kovács János tanú meghallgatása iránti bizonyítási indítványa teljesítését, mert a felperes a tanú idézhető címét a bíróság felhívása ellenére nem jelentette be.

A bíróság a felperes 2019. december 2. napján előterjesztett tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította, mert a bíróság álláspontja szerint a jogvita a rendelkezésre álló hazai és uniós jogszabályok alapján érdemben elbírálható volt.

A bíróság megállapította, hogy a felperes pernyertes. Erre figyelemmel a bíróság a pervesztes alperest kötelezte a pernyertes felperes költségeinek megtérítésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A perköltség az elsőfokú eljárás során megállapított ügyvédi munkadíjból (800.000,- +Áfa,- forint) áll.

A bíróság a felperesi jogi képviselő díját a 32/2003. (08.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján állapította meg figyelemmel a felperes jogi képviselője által kifejtett tevékenységre, mely szerint 13 tárgyaláson vett részt és számos beadványt szerkesztett, így keresetpontosítást, tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmeket, fellebbezést, előkészítő iratokat, továbbá bizonyítási indítványokat terjesztett elő és okiratokat csatolt. Ezért az ügyvédi munkadíjat a jogi képviselő vonatkozásában 800.000,- Ft összegben határozta meg, mely összeget a kifejtett ügyvédi munkával arányban állónak ítélte meg.

A bíróság a felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 1.500.000,- forint kereseti illeték megfizetésére a pervesztes alperest az Itv. 74.§. (3) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§. (6) bekezdése, és a 14.§-a alapján kötelezte.

Feigl és Társa Végrehajtói Iroda nyilatkozata alapján állapította meg a bíróság, hogy a bírósági végrehajtót az ügyben behajtási jutalék nélkül számítva összesen 286.428,- forint meg nem térült végrehajtási költség illeti meg Vht. 9.§ és Pp. 78.§ alapján (a 083.V.1307/2015. számú végrehajtási eljárásban 98.925,- forint végrehajtási költség, míg a 083.V.0105/2015. számú végrehajtási eljárásban 187.503,- forint végrehajtási költség merült fel.)

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Ráckeve, 2022. június 16.

dr. Demeter Éva sk.
bíró

RÁCKEVEI JÁRÁSBÍRÓSÁG
27.P.20.466/2021/41.

V É G Z É S

T. G. felperesnek – **Intrum Zrt.** alperes ellen – **végrehajtás megszüntetése** iránt indult perében a bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a 2022. június 16. napján kelt 27.P.20.466/2021/40. számú ítélete 2022. szeptember 2. napján jogerős és végrehajtható.

R á c k e v e , 2022. szeptember 2.

dr. Demeter Éva sk.
bíró